Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆயத்

ஜமீல்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆயத் (கவிதை தொகுதி)

ஜமீல் ©

முதல் பதிப்பு: டிசம்பர் 2022

புதுப்புனைவு பதிப்பகம்

124 ஏ, ஸ்டார் வீதி,

பெரிய நீலாவணை – 01

மருதமுனை,

இலங்கை

தொலைபேசி: +94 077 9689392

அட்டைப்படம்: லார்க் பாஸ்கரன்

வடிவமைப்பு: நஸார் இஜாஸ்

Aayath (Collection of Poems)

Jameel ©

First Edition: December 2022

Puthupunaivu Publication

124 A, Star Road,

Periya Neelavanai - 01

Maruthamunai,

Sri Lanka

Wrapper Design: *Lark Baskaran*

Layout: *Nasar Ihjas*

Price: ***Rs. 600***

ISBN: 978-624-98763-3-0

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆயத் / ஜமீல்

இயற்பெயர் அப்துல் ரகுமான் அப்துல் ஜமீல். கிழக்கிலங்கையின் அம்பாறை மாவட்டத்தில் கல்முனை பிரதேச செயலகத்திற்குட்பட்ட மருதமுனை பிரதேசத்தை பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர்.

தற்போது அதே பிரதேசத்தில் உள்ள பாடசாலை ஒன்றில் கடமை புரிந்து வருகிறார். 1990 களிலிருந்து ஆக்க இலக்கிய செயல்பாடுகளில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்ட இவர், இதுவரை 09 கவிதை பிரதிகளை வெளியீடு செய்துள்ளார். இது இவருடைய பத்தாவது தொகுதியாகும்.

124 ஏ, ஸ்டார் வீதி,
பெரிய நீலாவணை – 01
மருதமுனை
இலங்கை

கைபேசி: +94 077 9689392
ஈமெயில்: jameel2013a@gmail.com
பேஸ்புக்: Abdul Jameel

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பேரன்பும் தீரா நன்றியும்

வனம், நடு, நெய்தல், கொலுசு, காற்றுவெளி, கோடுகள், காமதேனு ஆகிய மின்னிதழ்களுக்கும்

படிகள், கலைமுகம், ஜீவநதி, அல் – ஹஸனாத், வழித்தடம், காற்புள்ளி, இலக்கிய வெளி ஆகிய சிற்றிதழ்களுக்கும்

தினகரன், தமிழன், தினக்குரல், தீம்புனல், வீரகேசரி முதலான பத்திரிகைகள்

நஸார் இஜாஸ், லார்க் பாஸ்கரன், அபூபக்கர் நஜீம், ந. முகம்மது பயாஸ், ஏ.எம். குர்ஷித், டீன் கபூர், கதன், அலறி, ஜே. பிரோஸ்கான், ஏ. நஸ்புள்ளா அம்ரிதா ஏயெம், நௌபல், றியாஸ் குரானா, தில்லை, சாஜித் அகமட், சிராஜ் மஷ்ஹூர், தமயந்தி சைமன், லறீனா அப்துல் ஹக்

உடன்பிறப்புகளான சமட், ஜவாத், கபீழ், அன்சார், மஸீக் அத்தோடு அன்பு பிள்ளைகள் றபா அகமட், ஷரீன், ஹயா, மைத்துனர் ஜே.எம். நௌபாஸ் விஷேடமாக என் இணை நௌஸிலாவிற்கும் சொல்ல மறந்தவர்களுக்கும்...

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஏனென்று சொல்லத் தெரியவில்லை
இது தோழர் ஏ. நஸ்புள்ளா அவர்களுக்கு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

புத்தகங்களை அறிமுகம் செய்தல்

– ஜமீல் –

முதன் முதலாக சந்திக்கும் மனிதர்களை அறிமுகம் செய்வது போன்று சந்தைக்கு வரும் புத்தகங்களையும் அறிமுகம் செய்ய நேரிடுகின்றது. அதன் ஒளியையும் இருளையும் அரங்கமைத்து நீண்ட நேரம் பேசித் தீர்க்கிறோம். சில சமயம் ஒரு மண்ணும் இல்லையென்று முற்றாக நிராகரிக்கிறோம். ஆனால், மனிதர்களை அவ்வாறு அறிமுகம் செய்ய ஒரு போதும் முடிவதில்லை. தவறு செய்தவர்களென்று பகிரங்கமாக தெரிந்திருந்தும் அவர்களது மிக நல்ல பக்கங்களை மட்டுமே சிறு உறுத்தலுமின்றி அறிமுகம் செய்கிறோம். முறைகேடாக அறிமுகம் செய்தும் நம்மை நிராகரிப்பதுமில்லை, பழி தீர்ப்பதுமில்லை புத்தகங்கள். மாறாக, நாம் பறப்பதற்கு சாத்தியமான எல்லாச் சிறகுகளையும் பரிசளிக்கிறது. புத்தகங்கள் போலல்ல மனிதர்கள். அடைக்கலம் அளித்த அதே இரவில் குருவி போல சம்பாதித்த வாழ்வை மீதம் வைக்காமல் அப்படியே திருடிச் செல்வார்கள். அறிமுகம் செய்யும் போது ஒரு பக்கத்தை மட்டுமே காட்ட முடிந்த மனிதர்களால் இதை தவிர வேறென்ன சாதிக்க முடியுமென கருதுகிறீர்கள். அறிமுகம் செய்யும் போதெல்லாம் ஒவ்வொரு பக்கமாக தன்னை திறந்து காட்டத் தயங்குவதில்லை புத்தகங்கள்.

2022.11.22
இரவு 10.30 மணி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆயத்தின் பக்கங்களை புரட்டுதல்

- மின்மினிகளின் வனம் 01
- பூக்களின் நிறங்களில் ஒளிரும் சிறுமியின் புன்னகை 02
- எனக்குள் விரியும் ஹயாவின் வனம் 03
- நம்பிக்கையின் சிறகுகள் 04
- கனவுகளின் விளைநிலம் 05
- மேய்ப்பாளன் 06
- காணாமல் போன உம்மாவின் தூக்கணம் 07
- மறந்து வைத்தல் 08
- ஓவியமாகிய சொற்கள் 09
- அலையென்பது கடலின் வீச்சருவா மீசை 10
- மறுக்கப்பட்ட எனது வானம் 11
- வதைபடும் நிலவு 12
- நிலவின் துயிலறியாப் பறவைகள் 13
- கைம்மாறு 14
- மழைக் குணம் 15
- குளத்தை எழுதித் தீர்த்தல் 16
- நினைவுகள் பறவை போன்றது 17
- நதியின் பெயர் ஹயா 18
- வனத்தில் வசிக்கும் சிறுமி 19
- சொற்களுக்கு பிடித்த மழை 20
- பறவையின் மனசு 21
- ஏவி விடப்பட்ட சொல் 22
- ஹயாவின் கன்னத்தில் விரிந்த பறவையின் ஆகாயம் 23
- ஆதி நிலம் 24
- வாழ்வை இனிப்பூட்டும் மாங்கனி 25
- பூனையின் பிரிவின் துயர் 26
- கதைகளின் மரம் 27
- காற்றை கட்டி வைத்து அடிக்கும் சிறுமி 28
- வருந்தும் நதி 29
- உலர் செம்மீன் 30
- கோடை மழை 31
- தூண்டிலில் நெளியும் நிலா 32

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

- நீண்டு செல்லும் முறுகல் 33
- உம்மாவின் சிறகுகளால் பறப்பவன் 34
- சொற்களை வடிகட்டாமல் அருந்தும் குழந்தைகள் 35
- எறும்பாக இருத்தல் 36
- என்னை இழுத்துச் செல்லும் நிழல் 37
- வானத்தை பறி கொடுத்த பறவை 38
- சிறுமியின் கடல் 39
- முறிந்த சிறகுகள் 40
- முறைக்கும் ஓவியம் 41
- ஹயாவின் மனசின் கூட்டில் வளரும் பறவைகள் 42
- இரவின் வன்மம் 43
- அழுகை என்ன மொழி 44
- தொலைதலின் துயரம் 45
- சிறுமிக்கு தாயின் பாசம் 46
- சாயல் 47
- ஒரு யானை என்பது 48
- விதையினுள் உறங்கும் வனம் 49
- பழி போடுதல் 50
- நம்பிக்கையின் சிறகுகள் 51
- கண்கள் பேசும் மொழி 52
- நினைவுகளோடு பழகுதல் 53
- எடுபடா கர்வம் 54
- மழையில் நனையும் தேநீர் 55
- ஆயுள் ஒரு கண்ணாடி 56
- பிரதியினுள் மாட்டித் தவித்தல் 57
- சாத்தியமற்றது தனிமை 58
- இருளை வாசிக்கும் குழந்தைகளின் சிரிப்பு 59
- நான் நதி 60
- புத்தகம் வாசிக்கும் காற்று 61
- வாழ்வை எழுதும் சருகு 62
- ஒழுக்கமான மரங்கள் 63
- பறவையாகும் மனிதன் 64
- ஈதல் 65

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மின்மினிகளின் வனம்

சில்லூறிகளும் இசை மீட்கா
இக் கோடை இரவினில்
கும்மிருளில் மூழ்கி
மௌனமாக கிடக்கிறது வீடு

வளர்ப்பு முயலின் கண்கள்
இரண்டு பனித்துளிகள்
அருகருகில் இருப்பது போன்று
ஒளிர்வதாக சொல்கிறாள் ஹயா

வீட்டின் இருளை வாசிக்கவென
உடன் மின்மினி பூச்சிகள் சிலதை பிடித்து
கண்ணாடிக் குடுவையில் அடைத்து
ஹயாவின் அறையில் வைக்கிறேன்

அது பிரகாசமாய் ஒளிர்ந்த போதும்
மூச்சுத் திணறி இறந்துவிடலாமென
அஞ்சி பச்சாதாபப்பட்டு
தாமதியாது திறந்து விடுகிறாள்

அறையெங்கும் விண்மீன்களென
பறந்து திரியும் மின்மினிகளோடு
அவளும் ஒரு மின்மினியென
அலாதியாகப் பறந்து திரிந்தாள்

சந்தோசத்தின் உச்சத்தில்
அவள் இதழ் வழிந்த சிரிப்பு
அறையெங்கும் ஒளியெனப் பெருகி
மின்மினிகளின் வனமானது வீடு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பூக்களின் நிறங்களில் ஒளிரும் சிறுமியின் புன்னகை

பூக்கள் விற்கவென
ஒவ்வொரு விடி காலையும்
கோயில் வாயிலில்
ஒரு பூவைப் போன்று பிரசன்னமாகிறாள் சிறுமி

ஆயிரம் கதைகள் சொல்லும்
சிறுமியின் கண்கள்
உலகின் மிகச் சிறந்த மலர்களாக ஒளிர்ந்தன

தட்டிலிருக்கும் பூக்களின்
கண்களை பறிக்கும் நிறங்கள்
வாடி உதிர்வதற்கு முன்பாக
பூக்களை விற்றுத் தீர்த்தாக வேண்டுமென்பதில்
அதீத அக்கறை கொண்டிருந்தாள்

தவறும் பட்சத்தில் அன்றைய பொழுதின்
புன்னகை பூக்கள்
வாடி உதிர்ந்து விடலாமென்பதனை
அவள் அறியாமலில்லை

பூக்கள் வாங்கினால்
மூக்கை துளைக்கும் வாசனையை
இலவசமாக வழங்கினாள் சிறுமி

இத்தனைக்கு மத்தியிலும்
தட்டிலிருக்கும் பூக்கள் உதிர்வதற்கு முன்பாக
சிறுமியின் புன் சிரிப்பை உதிர்த்து விட
தோதான தருணத்திற்காக
பதுங்கித் திரிகின்றன வாலாட்டிகள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எனக்குள் விரியும் ஹயாவின் வனம்

யாருமே கவனிக்காதபடி
வீட்டு முன்றலில்
நாலைந்து நாட்களாக
மிதிபட்டுக் கிடக்கிறது
பெயரறியா மரத்தின் விதையொன்று

அது பொருத்தமான
நிலம் தேடி தவிப்புறுவது
அதன் கண்களில் தெரிகிறது

உடன் அதை தனது விரலிடுக்கில்
சுமந்து செல்கிறாள் ஹயா

பின்னரதை குழி தோண்டிப் புதைத்து விட்டு
மரமொன்றை நட்டு விட்டு வருவதாக
புன்னகை சொரிந்தபடி
உரக்கச் சப்தமிட்டு சொல்கிறாள்

எல்லையற்ற சந்தோசத்தின் உச்சத்தில்
அவள் இதழ் வழிந்த புன்னகை
எனக்குள் அடர் வனமாக விரிகிறது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நம்பிக்கையின் சிறகுகள்

முடிவுறும் தறுவாயிலிருக்கும்
இரவினை திறந்து
இரை தேடிச் செல்கின்றன பறவைகள்

அவ்வாறு கூட்டை விட்டு
தமதன்றாட வாழ்வை சம்பாதிக்கவென
தீரா வேட்கையுடன்
சிறகை விரிக்கும் பட்சிகளானது
இரை இருக்கும் இடத்தினை
முன்னரே அறிந்து கொண்டோ
காத்திருக்கும் குஞ்சுகளுக்கு
நிச்சயமாக இரை ஊட்டுவோமென்றோ
அன்றி இறகெதுவும் உதிராமல்
மீளக் கூடடைவோமென்றோ
ஒரு போதும் வெளியேறிச் செல்வதில்லை

தவிரவும் தனதிறக்கைகளில்
திடமான தன்னம்பிக்கையினை மட்டுமே
அவை சுமந்து செல்கின்றன

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கனவுகளின் விளை நிலம்

எனது இருளை வாசித்த
முதல் மின்மினியே

என் கண்களைப் வசீகரித்த
கை கால் முளைத்த முதல் வானவில்லே

நான் மெய் மறந்து ரசித்த முதல் இசை
நின் அழுகைச் சத்தமடா மகனே

நான் வியந்து வாசித்த
முதல் கவிதையும் நீதானடா மகனே

நின்னை மேய்த்துச் செல்லவென
ஒரு இடையனாக
நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறேன் நான்

எனது கண்களுக்குள் உன்னை வைத்திருப்பதனால்
எனது அரவணைப்பில் உன்னை வைத்திருப்பதனால்
எனது கண்காணிப்பில் உன்னை வைத்திருப்பதனால்
இன்னும் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதனால்
என்னை ஒரு போதும் எதிரியாகவோ
சிறைச்சாலை அதிகாரியாகவோ
வேவு பார்க்கும் உளவாளியாகவோ
கருதி விடாதே செல்லமே

நான் எப்போதும் நீ விதைக்கும் கனவுகளின்
விளை நிலமாகவே இருப்பேனடா மகனே

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மேய்ப்பாளன்

ஆசிரியனிடம் ஒரு தொகை
மாணவர்கள் இருப்பதைப் போன்று
இடையனிடமும் ஒரு தொகை
மந்தைகள் இருக்கின்றன

ஆசிரியன் மாணவர்களை
வகுப்பறையில் மேய்க்கின்றான்
இடையன் ஆடுகளை
மேய்ச்சல் தரையில் மேய்க்கின்றான்

ஆசிரியனிடம் எப்போதும்
ஒரு பிரம்பு இருப்பதைப்போன்று
இடையனிடமும் ஒரு பிரம்பு
எப்போதும் இருந்துதான் வருகிறது

ஒரு மாணவனை நெறிப்படுத்தும் போது
இன்னுமொரு மாணவன்
குழப்படி செய்து கொண்டிருப்பான்

பிரிந்து சென்ற மந்தையினை
கூட்டத்தினுள் சேர்த்து விடும் போது
இன்னுமொரு மந்தை கூட்டத்தை விட்டும்
பிரிந்து சென்று கொண்டிருக்கும்

நீங்கள் எண்ணுவது போல மேய்ப்பதென்பது
அத்தனை சுலபமான காரியமல்ல

அதற்காக நமதாயுளை காலத்தினுலையில்
காய்ச்ச வேண்டி நேரிடுகிறது
அன்றி நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறோம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

காணாமல் போன உம்மாவின் தூக்கணம்

ஊருக்கு ஒதுக்குப்புறமாக
வானை முட்ட வளர்ந்து நிற்கும்
ஒற்றைப் பனை மரத்தில்
நாரிழையில் தொங்குகிறது
தூக்கணாங் குருவிக்கூடு
தனித்துத் தொங்கும்
அதனை முதன் முதலாக
கண்கள் இமைக்காது
அதிசயாமாகப் பார்த்து
வியந்து ரசிக்கிறாள் ஹயா
உடன் காணாமல் போன
வாப்பம்மாவின் ஒற்றை தூக்கணமென்று
சப்தமிட்டுச் சொல்கிறாள்
எனது கண்களுக்கும்
மரணித்துப் போன உம்மாவின்
காதுகளில் தொங்கி பளபளத்து மின்னிய
அதே தங்கத் தூக்கணம் போன்றுதான்
இடைக்கிடையே வீசும் காற்றில் ஆடி
உம்மாவை ஞாபகமூட்டுகிறது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மறந்து வைத்தல்

என்னை தவறுதலாக
மறந்து வைத்து விட்டேன்

வீட்டின் நெருக்கடிகளுக்குள்
காரியால கோவைகளுக்குள்
தெருவை கடந்து செல்லும்
பருவப் பெண்ணின் புன்னகைக்குள்
அனாதரவாக கைவிடப்பட்ட
பூனைக் குட்டியின் கத்தலுக்குள்
இப்படி எங்காவது இருக்கலாம்

ஆனால் எங்கென்றுதான்
சரியாக ஞாபகம் இல்லை

மறந்து வைப்பதும்
பின்னர் தேடி அலைவுறுவதும்
கண்டெடுப்பதுமாக
சுழல்கிறது வாழ்க்கை

ஓயா அலைச்சலும் புலம்பலுமான
இந்த ஒரேயொரு ஆயுளை
வாழ்ந்து தீர்ப்பதற்குள்
இன்னும் எத்தனை தடவைகள்
என்னை மறந்து வைக்க நேரிடுகிறதோ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஓவியமாகிய சொற்கள்

வாப்பாமார்களினது
மருண்ட விழிகளினையும்
ஓயா அதட்டுதல்களையும்
கண்டஞ்சி பயந்தொடுங்கி
சிறு புள்ளப் பூச்சியாகி
உம்மாமார்களினது
முந்தானை புதர்களுக்குள்
அவ்வப்போது ஓடி ஒளிந்து கொள்ளும்
அநேக சிறுவர்களினது பகிரப்படா
ஒரு கூடைச் சொற்கள்
அவர்களது அறைச் சுவர்களிலும்
சித்திரக் கொப்பிகளிலுமாக
வர்ணங்கள் குழைத்து வரைந்த
ஓவியமென சிரித்துக் கிடக்கிறது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அலையென்பது கடலின் வீச்சருவா மீசை

கடலின் கட்டுக்கடங்காமல்
காட்டு அரசன்போல கர்ஜிக்கும்
சிறியதும் பெரியதுமான
அலைகளை கண்டஞ்சி
ஒவ்வொரு முறையும் கால் கழுவாமல்
ஒடி ஒதுங்குகிறாள் ஹயா

பேரச்சம் போக்க திமிறும் அலைகளை
தூண்டில் போட்டு பிடித்து
துடிக்கப் பதைக்க
போத்தலில் அடைத்து விடுகிறேன்

இப்போது கடல் அலைகளின்றி
நதிபோல சாந்தமாகக் கிடக்கிறது

உடன் மீன் குஞ்செனெ நீந்தி
தெவிட்டும் வரை விளையாடி
தனது ஆவலை தீர்க்கிறாள்

அடித்துப் போட்ட ராட்சத சர்ப்பம்போல்
கடல் சுருண்டு கிடந்திடினும்
அதன் வீச்சருவா மீசைதான்
அலைகளென்பதனை ஹயா புரிந்திருக்க
ஒருபோதும் வாய்ப்பில்லை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மறுக்கப்பட்ட வானம்

நான் இரஞ்சாமலும்
யாருமே பரிந்துரைக்காமலும்
எனக்கான எல்லாமே
தேவைக்கதிகமாகவே பரிசளிக்கப்பட்டன

எனக்கான சிறகுகள்
சிறியதும் பெரியதுமான காடுகள்
கடல் நதி குளமென
எல்லாமே அன்பளிப்பு செய்யப்பட்டன

ஆனால் எனக்கான
வானம் மட்டும் ஆதியிலிருந்தே
மறுக்கப்பட்டு வருகிறது

என்னதான் அரசர்கள்
தங்களது கிரீடத்தை பரிசளித்தாலும்
எல்லையற்ற வானத்தை வரையாத பட்சத்தில்
இந்த ராஜ குமாரனின் சிறகுகள்
எப்போதும் முறிந்த சிறகுகள்தான்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வதைபடும் நிலவு

மொட்டை மாடி வெளியில்
தழுவிச் செல்லும்
இதமான குளிர் காற்றில் கொடுகியவாறு
மிக அண்மையில்
வானொலியில் ஒலிக்கும்
பழைய பாடல்களை ரசித்தபடி
தனியாக ஓய்வெடுக்கிறேன்

உம்மா எனக்காக ஆவி பறக்க
தயாரித்து வைத்த தேநீர் கோப்பையில்
விழுந்து கிடக்கிறது
யானையின் உடைந்த தந்தமென நிலவு

காலடிக்கு வந்த நிலவை
வியந்து ரசிக்க முடிந்த என்னால்
தேநீரின் கடும் சூட்டில்
அது துடிதுடித்து வேகுவதை
உய்த்துணர முடியவில்லை

தேநீரின் கொதியடங்கி தனியும் வரை
கொதி மண்ணில் அம்புட்ட
மண் புழுவைப் போல
சுருண்டு துடிக்கிறது நிலவு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நிலவின் துயிலறியாப் பறவைகள்

சிறு சலனமுமின்றி
நிசப்தமாகாக் கிடக்கிறது
கண்ணாடிக் குளம்

மீண்களின் இனிமையான பாடலில்
மெய் மறந்து
ஆழ்ந்து துயில்கிறது பால் நிலவு

அதன் உறக்கம்
கலைந்து விடலாமென்பது பற்றி
சற்றும் அறியாமலேயே
எச்சமிட்டுச் செல்கிறது
குளத்தை கடந்து செல்லும்
அநேக இரவுப் பறவைகள்

இடைக்கிடை எழும் பேரதிர்வால்
தூக்கம் தொலைத்து
இரவு துளித் துளியாய் ஒழுகொழுக
விழித்திருந்தது நிலவு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கைம்மாறு

கொல்லன் உலையென
நிலம் கொதிக்கும்
நீள் கோடை தகிப்பினில்
நீங்கள் யாருக்கேனும்
ஒரு குடம் நீரை
அன்பளிப்பு செய்ய நினைத்திருந்தால்

தனது இலைகளை
காற்றின் கரங்களிடை பறி கொடுத்து
நிர்வாணமாய் நிற்கும் மரங்களுக்கு
மனமுவர்ந்து கொடுங்கள்

அதன் ஆணி வேரில்
கடைசிச் சொட்டு உயிரிருக்கும் கணம் வரை

ஒரு மழைத் துளியை
ஒரு அடை மழையை
ஒரு குளத்தை
ஒரு நதியை
நிச்சயம் உனக்கு கைம்மாறு செய்து
தனது நன்றியை சொல்லும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மழைக் குணம்

குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து
எடுத்து வளர்த்த
கண் விடுக்கா பூனைக் குட்டிபோல
குடை பிடித்த பின்பும்
முத்தம் கொடுத்தபடி
என் காலைச் சுற்றி கிடக்கிறது மழை

நான் அதனை மிதித்தவாறு
ஈரமின்றிச் செல்கிறேன்

அதுவும் என் காலில் தொங்கி
காடு மேடெல்லாம் இழுபட்டு
புழுதி குடித்தபடி வருகிறது

அதன் ஈரம் மீந்த குணம்
நம்மில் எல்லோர்க்கும் வாய்ப்பதில்லை

குடையை மடக்கி
அறை மூலையில் சாத்தி விட்டு
நாற்காலியில் அமர்கிறேன்

என் தோள்களில் புரள்கின்ற மழை
இனி என் மனசுக்குள் பெய்யும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குளத்தை எழுதித் தீர்த்தல்

குளம் பற்றிய கவிதையினை
அதன் ஆதி இயல்புடன்
ஒருவாறு எழுதித் தீர்க்கிறேன்

சொற்களில் புரண்டு வரும்
இதமான குளிர்க் காற்றை தழுவிட
கவிதையின் கரையில்
வந்தமரும் பறவைகளை
ஆழ்ந்து ரசிப்பதற்கிடையில்
ஒரு நுணல் நெஞ்சு பதைபதைத்து
கவிதைக்குள்லிருந்து பாய்ந்து
மீதமிருக்கும் சொற்களினுள் மறைகிறது

உடன் நுணலைப் மட்டும்
தனியாக அழைத்து விசாரிக்கிறேன்

குளத்தினுள் தீராப் பசியில்
அலைந்து திரிந்த பாம்பொன்று
தன்னை பிடித்துண்ண பதுங்கியதாக
அதன் மொழியில்
தொடை நடுங்கிச் சொன்னது

நுணலின்றி எங்கணம் பூர்த்தியாகும் குளம்
பாம்பின் பசியை ஆற்றிவிட்டு
மீளவும் நுணலினை குளத்தினுள் விடுகிறேன்

இப்போது சலனமின்றி கிடக்கிறது
அர்த்தம் சிதையா கவிதை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நினைவுகள் பறவை போன்றது

என் பழைய நினைவுகளின்
அடுக்குகளிலிருந்து
ஒரு சம்பவம் தவறி விழுகிறது

அது விழுந்த இடத்திலிருந்து
சில ஒளி கீற்றுகளும்
சில கண்ணிர் துளிகளும் கூட
சிதறிக் கிடக்கின்றன

உடன் அதனை சேகரம் செய்து
வாசித்துப் பார்க்கிறேன்

என்னை விட்டும் பிரிந்து சென்ற
பள்ளித் தோழியின்
இறுதி வார்த்தைகள் அவை

அதனை எறிந்துவிட மனமின்றி
அதே நினைவுகளின் அடுக்குகளினிடை
மீளவும் சொருகி வைக்கிறேன்

அவை காலம் கடந்த பின்பும்
என் நெஞ்சில் இனிக்கக் கூடியது

நினைவுகள் பறவைகள் போன்றது
அது எப்போதும் மனசின் வெளியில்
பறந்து கொண்டே இருக்கும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நதியின் பெயர் ஹயா

மேகத்தின் நிறங்கள் குழைத்து
நதி ஒன்றை வரைந்து முடித்து
அதற்கு ஹயா என்று பெயர் சூட்டுகிறேன்

இட்ட செல்லப் பெயரை
ஒரு முறைக்கு இரு முறை
சப்தமிட்டு அழைத்துப் பார்க்கிறேன்

எனது அழைப்பை செவியுறாது
கல்லில் முள்ளில் மோதி
வெள்ளை முயல் குட்டியென
துள்ளிக் குதித்தோடுகிறது நதி

அழைக்காத தருணங்களில்
நதிக்குண்டான ஆதிக் குணத்தோடு
மிகவும் சாந்தமாக நகர்கிறது

கூட்டம் கட்டமாய் தன்னை நாடி வரும் பறவைகளின்
தாகத்தை தெவிட்டும் வரை தீர்த்து ஆனந்தமடைகிறது

நதியெங்கும் மீன்களென சுளிக்கிறது
ஹயா திக்கித் திக்கிப் பேசும் இனிமையான வார்த்தைகள்

அவள் கரை புரண்டோடும்
பேரழகை வியந்து ரசித்தபடி
அவளின் குறுக்கே பாலமென
அமர்ந்திருக்கிறேன் நான்

நதிக்கு ஹயா என்ற பெயர்
பொருத்தமாக இருப்பதாக
தங்களுக்குள் பேசிக் கொள்கின்றன
அவளின் கரையில் உலவும் அலவன்கள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வனத்தில் வசிக்கும் சிறுமி

வனம் எப்படியிருக்குமென்று
அவாவினாள் ஹயா

அதற்குள் கண்களை பறிக்கும்
பகட்டு வர்ணங்கள் ஒளிருமா
கல்லில் முள்ளில் புரண்டவாறு
நதி குறுக்கறுத்தோடுமா
மேகம் முகிழ்ந்த மலைகள் நிற்குமா
நிலமெங்கும் பச்சை நிறம் பூசியதுபோல
பனி பூத்த புற்கள் தலை நிமிர்ந்து நிற்குமா
இருளை வாசிக்கும் மின்மினிப் பூச்சிகள்
கண் சிமிட்டிப் பறக்குமா
விடுத்து விடுத்து கேட்டாள்

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மரங்களும்
பறவைகளும் விலங்குகளும்
சேர்ந்ததுதான் வனமென்றேன்

உடன் அறைச் சுவற்றில்
மரங்கள் சிலதை வரைந்த கையோடு
கூண்டினுள் அடைபட்டிருந்த
தனது செல்லப் பிராணிகளை திறந்து விட்டு
இப்போது நானும் வனத்தில் வசிப்பதாக
புன்முறுவல் பூத்தவாறு சொல்லி
அறையெங்கும் பட்டாம் பூச்சியென
அலாதியாகப் பறந்து திரிந்தாள்

அவளோடு சேர்ந்து பறவைகளும்
தனது பூர்வீக நிலத்தில்
சஞ்சரிக்கும் உணர்வோடு பறந்து திரிந்தன
அத்தனை பசுமையும் பரபரப்பும் மீந்தது வனம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சொற்களுக்கு பிடித்த மழை

மனதுக்கு இதமான இசை மீட்டியவாறு
பெய்து கொண்டிருக்கிறது மழை

இனி சொற்கள் ஒன்று கூடி
கவிதைக்குள் பெய்யக் கூடும்

தேர்ந்தெடுத்த சொற்களுக்கு குளிரெடுத்து
பூனைக் குட்டிகளென
தாள்களினிடை சுருண்டு படுக்கும்
சொற்களின் கூதலைப் போக்க
போர்வையால் போர்த்தி விடுகிறேன்

அதையும் மீறி சில சொற்களுக்கு
இருமல் காய்ச்சல் பிடிப்பது
தவிர்க்க முடியா ஒன்றுதான்

மழை பெய்து கொண்டிருக்கும் இந்நேரம்
எனது சொற்களுக்கு
அதனை விட வேறு எதனையுமே
பெரிதாக பிடிக்கச் சாத்தியமில்லை

மழை சொற்களென பெய்து
கவிதைகளாய் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பறவையின் மனசு

மயிரிழையில் தப்பிப் பிழைத்து
உயிருக்கு போராடிய பறவை ஒன்றினை
வீட்டுக்கு அழைத்து வருகிறேன்

முதலில் முறிந்திருந்த
அதனிரு சிறகுகளுக்கும் களிம்பு பூசி
அதனை பராமரிக்கிறேன்

அதற்கு மிகவும் விருப்பமான
கனி வகைகள்
மற்றும் தானியங்களை கொடுக்கிறேன்

நாளடைவில் பறவை குணமடைந்து
என்னை விட்டும் பறக்க எத்தனித்தது

அது பறி கொடுத்த
தனது எல்லையற்ற வானத்தையும்
அடர் வனத்தையும் மீளக் கேட்டது

உடன் கூட்டின் கதவினை
அகலத் திறந்து விடுகிறேன்

இருந்தும் கடைசிவரை அதன் மனசில்
இடம் பிடிக்க முடியாமல் போனதை நினைத்து
கவலை இருக்கத்தான் செய்கிறது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஏவி விடப்பட்ட சொல்

மிக இலகுவில் வசப்படக் கூடியதும்
வசீகரமானதுமான
ஒரு சொல்லைக் கண்டேன்

அபாண்டம் மீந்த
இட்டுக் கட்டப்பட்ட பழிச் சொல்லது
யாரும் உரிமை கோராதபடி
நிர்வாணமாக அலைந்து திரியுமது
தனது தாகத்தை தீர்த்துக் கொள்ள
தோதான இடம் தேடிப் பதறுகிறது

ஈற்றில் சிகை அலங்கரிக்கும்
கடை ஒன்றில் நுழைகிறது

பின்னர் அங்கிருந்துதான்
வெவ்வேறு வடிவங்களில் உருமாறி
இதர இடங்களுக்கு செல்கிறது

அதனை கடந்து செல்பவர்களின்
காதுகளில் சர்ப்பமென நுழைகிறது

அச்சொல் என் வசமிருந்து
இன்னொருத்தரிடம் தாவிய கணத்தினிடை
என்னால் உய்த்துணர முடிந்தது
அது யாரோ ஒருத்தர் மீது
ஏவி விடப்பட்டதன் சூட்சுமம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஹயாவின் கன்னத்தில் விரிந்த பறவையின் ஆகாயம்

நானும் ஹயாவுமாக
பறவைகள் காட்சி சாலைக்குச் செல்கிறோம்

அங்கு விதம் விதமான பறவைகள்
வளர்க்கப்படுகின்றன
அதன் கண்களில் தெரிகிறது
இழந்து போன ஆகாயம்

பறவைகளை கண்ட பேரானந்தத்தில்
பட்டாம்பூச்சியென சிறகடித்துப் பறந்தாள் ஹயா

அதிலொரு பறவை
அவளை தலையசைத்து அழைக்கிறது

உடன் அதனருகில் சென்றதும்
அவள் பட்டுக் கன்னத்தில்
இதழ் பதிந்த முத்தமொன்றை
கம்பி இடுவலினூடாக பரிசளிக்கிறது

ஈரம் உலர்வதற்கிடையில்
முத்தத்தின் ஸ்பரிசத்தை உணர்ந்தவள்
திட்டமிட்டு பறிக்கப்பட்ட
அதன் எல்லையற்ற ஆகாயம்
தனது கன்னக் குழியில்
விரிவதாக சொல்கிறாள் ஹயா

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆதி நிலம்

இதுவரை காலமும் வனத்தை
தரிசிக்கவில்லையென்ற
பெரும் மனக்குறை இருந்த போதும்
அதன் மூதாதையர்களோடுதான்
இப்போதும் வசித்து வருகிறேன்

என் மகவுகள் தொட்டிலில்
ஆழ்ந்து துயிலும் போது
அதன் பசுமை மீந்த மடிதனில்
துயில்வதாக உணர்கிறேன்

சாய்வு நாற்காலியில் சாயும் போது
அதனோடு இரண்டறக் கலக்கிறேன்

கட்டிலில் உறங்கும்போது
காட்டினிடை நடமாடுகிறேன்

இடைக்கிடை வீட்டுக் கதவுகளை
இழுத்தச் சாத்தும் போது
ஒரு வயதுபோன மரத்தின்
அழுகை சப்தம் கேட்கிறது

வனமென்பது நமது ஆதி நிலம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வாழ்வை இனிப்பூட்டும் மாங்கனி

காலத்தின் மரக் கிளையில்
ஒட்டு மாங்காயென
காய்த்து தொங்குகிறேன் நான்

என் முகம் சிவந்து கனியும் வரை
எல்லோரும் நாவூறக் காத்திருக்கின்றனர்

முலையூட்டிப் பறவைகள்
அழையா விருந்தாளியென
பின்னிரவுகளில் பிரசன்னமாகி
என்னை சாப்பிட்டுச் செல்கின்றன

அது விட்டு வைத்த மீதங்களை
அணிலும் காகங்களுமாக தெவிட்டும் மட்டும்
சுவைத்துச் செல்கின்றன

காம்புடைந்து விழுந்ததும்
எறும்புகள் முண்டியடித்து ருசி பார்க்கின்றன
மாரி காலங்களில் தேவைப்படலாமென்று
சேகரமும் செய்து வைக்கின்றன

இப்படி எல்லோரது மனசிலும்
தேனாக இனிக்கிறேன் நான்
வெறும் வடுவாக இருந்து
ஈற்றில் உதிர்ந்து செத்து மடிந்திடாது
மாங்காயென காய்த்து கனிந்து பாருங்கள்

வாழ்க்கை எத்தனை மடங்கு
இனிப்பாக இருக்குமென்பதனை
காலம் உமக்கு நிச்சயம் உணர்த்தும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பூனையின் பிரிவின் துயர்

ஹயா உட்பட யாருடைய முகத்திலும்
துளியும் மலர்ச்சி இல்லை
சாப்பாடும் சரியாக இறங்கவுமில்லை
செரிமானமாகவுமில்லை
வழமை போன்று பீங்கானில் பரிமாறும்
மீன் முட்களுக்காக இரஞ்சிக் கத்தும்
பூனையின் சப்தமற்று
மௌனம் சாதிக்கிறது வீடு
கண் விடுக்கா குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து
ஹயாவின் கால்களை சுற்றிச் சுற்றியே
வளர்ந்து வந்த பூனையது
வேறெங்கேனும் சென்று
வாய் பார்த்து நிற்க சாத்தியமில்லை
பின்னது எங்கு சென்றிருக்கும்
ஏதேனும் விபத்தில் சிக்குண்டிருக்குமா
அந்தி படர்ந்து இருள் சடைத்தும்
ஏன் இன்னும் பூனை வரவில்லையென்று
இடைக்கிடை அவாவி நச்சிரித்தாள் ஹயா
அவளின் கண்களில் வரையப்பட்டிருக்கிறது
பூனையின் பிரிவின் துயர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கதைகளின் மரம்

கதைக்கப் பழகும் குழந்தையானது
முதலில் வாய் பார்த்து திரிகிறது

பின்னர் அவர்களிடமிருந்து உதிரும்
சிறியதும் பெரியதுமான சொற்களை
தீரா தாகமெடுத்தலைந்து திரியும்
ஒரு பறவையைப் போல்
ஒவ்வொன்றாக கிளறிக் கிளறி
தானியமென பொறுக்குகிறது

அதில் ஒழுக்கமான சொற்களெது
ஒழுக்கமற்ற சொற்களெதுவென்று
அதனால் இனம் காணவோ
உய்த்துணரவோ முடியவில்லை

நாளடைவில் சொற்கள் துளிர்த்து சடைத்து
கதைகளின் மரமாகிறது குழந்தை

இதில் என்ன ஆச்சர்யமென்றால்
குழந்தை பாரதூரமான
சொற்களை உதிர்த்தும் போதுதான்
கதை பொறுக்கித் திரிந்த செய்தியே
பெற்றோர்களுக்கு தெரிய வருகிறது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

காற்றை கட்டி வைத்து அடிக்கும் சிறுமி

சலவை இயந்திரமற்றதொரு
வீட்டுச் சூழலில்
சிறுமியின் ஆடைகளை துவைத்து
கொடியில் உலர விடுகிறாள் உம்மா

வேறு வேலைகள் எதுவுமற்று
அது வழியே திமிறித் திரிந்த காற்று
துவைத்த ஆடைகளை புழுதியில்
தள்ளி விட்டு விளையாடுகிறது

வெட்டியாய் திரியும் காற்றின்
கால்களை முறித்துப் போட
யாருமில்லையாவென மனதுக்குள் குமுறும்
உம்மாவின் மனதை ஆற்றுப்படுத்த
உடன் காற்றைப் பிடித்து
பலூனில் அடைத்து கட்டிப் போட்டு
அடித்துதைக்கிறாள் சிறுமி

இப்போது திமிறித் திரிந்த காற்று
மூச்சுத் திணறி விடுபட
அயர்ச்சியுறாது போராடுகிறது

இருந்தும் பலூனை சிதறடிக்கச் செய்து
காற்றை மிரளச் செய்ய
ஒரு மண் துணிக்கை போதுமென்பது
சிறுமிக்குத் தெரியாமலில்லை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வருந்தும் நதி

கடலை சந்திக்கச் சென்ற நதி
கூடிக் கூடி புறுபுறுப்பதெல்லாம்
எதைப் பற்றியதாக இருக்குமோ

வரும் போது தரதரவென
இழுத்து வரப்பட்ட
ஆம்பல் பற்றியதாக இருக்குமா

வலுக் கட்டாயமாக அழைத்து வந்த
உப்பு நீருக்கு ஒத்து வரா
நன்னீர் வாழ்
உயிர்கள் பற்றியதாக இருக்குமா

வரும் அவசரத்தில் கவனிக்காது
உடைத்தள்ளி கொணர்ந்த
எல்லை வேலிகள் பற்றி இருக்குமா

அன்றி வரும் வழியில்
அடித்து வரப் பட்ட
குழந்தையின் தவற விட்ட
ஒற்றைச் சப்பாத்தாக இருக்குமா

தவறிழைத்த ஒன்றைப் போல்
கடலின் அலைகளை பிடித்து
வருந்திக் கொண்டிருந்தது நதி.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உலர் செம்மீன்

குரலெழுப்பி விற்றுச் செல்லும்
கைவிடப்பட்ட அம்மாவிடம்
முதலில் உலர் செம்மீன்களை
முகர்ந்து பார்க்கிறான்

பின்னர் ஒரு பிடியள்ளி
தின்று பரிசோதிக்கிறான்

ஈற்றில் சிறு ஒற்றுகையற்று
பேரம் பேசுகிறான்

வெயிலில் செம்மீனாக
ஏழை அம்மா உலர்வதை
அவன் கடைசிவரை
கணக்கில் எடுக்கவில்லை

கையேந்திப் பிழைக்காமல்
உழைத்து வாழும் கரங்களை
ஆற்றுப் படுத்துவர் யாருளர்

விலை பொருந்தவில்லயென
நழுவிச் செல்பவனை
வெறித்துப் பார்த்து நிற்கும்
அம்மாவின் குடலை தின்னுகிறது
மகவுகளின் தீராப் பசி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கோடை மழை

கொல்லன் உலையென நிலம் கொதிக்கும்
நீள் கோடையில் நா காயும் தகிப்பினில்
உதிர்ந்து கிடக்கும் சருகுகளில்
என்னை நொறுக்கியவாறு
சாலை மருங்கினில் தனியாக நிற்கிறேன்

இதற்கு முன் வேறெங்கேனும் பார்த்திரா
சுடிதாரணிந்த பருவ மங்கையொருத்தி
என்னை கடந்து செல்கிறாள்

அவள் பூசிச் செல்லும் செண்டு வாசனை
என்னை பராக்காக்கி விடுகிறது
அக்கணங்களினிடை ஒரேயொரு புன்னகையைத்தான்
என் மீது வீசி விட்டுச் செல்கிறாள்

உடன் மனசுக்குள் மப்பும் மந்தாரமும் நிலவி
இதமான குளிர் காற்று வீசத் துவங்கியது
கூடவே இடி முழக்கமும் நிகழ்ந்து
இடைக்கிடை மின்னலும் வெட்டி மறைந்தன

இப்போது எனக்குள்
அடை மழை பெய்து கொண்டிருக்கிறது

அவள் மீளவும் மீளவுமென
என்னை திரும்பித் பார்த்தபடி
அதே மலர்ச்சியுடன் சென்று
முற்றாக மறைந்து விட்டாள்

மழை பெய்து ஓய்ந்த பின்பும்
வானவில்லென முகிழ்ந்து
எனக்குள் ஒளிர்கிறாள்

இதற்கு முன் எங்கேனும் சந்தித்திரா
யாரென்றே தெரியா அவள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தூண்டிலில் நெளியும் நிலா

என்னதான் நீங்கள்
தலைப் பிறையினை
ஒடித்த யானைத் தந்தமென
வியந்து வர்ணித்தாலும்
நதியில் செல்லும்
துடுப்பில்லா ஓடமென
தெவிட்டாது ரசித்தாலும்
பருவ மங்கையின்
புருவமென கவிதை பாடினாலும்
சலனமின்றிக் கிடக்கும்
இரவுக் குளத்து மீன்களுக்கு
அது எப்போதும்
தூண்டிலில் நெளியுமோர் மண்புழுதான்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நீண்டு செல்லும் முறுகல்

புரிந்துணர்வற்றுப் பெருக்கெடுத்த
ஒரு முறுகலின் பின்னர்
வீடு சிரிப்பிழந்து கிடக்கும் இந்நேரம்
நீ பேசுவாயென்று நானும்
நான் பேசுவேனென்று நீயும்
மௌனம் சாதிக்கிறோம்

நமது முற்றத்துச் செடிகளில்
முகிழ்ந்திருக்கும் மலர்களிடம்
வண்டுகள் மனம் விட்டு
குளைந்து குளைந்து பேசுகின்றன

கூண்டில் அடைபட்டிருக்கும் பறவைகள்
தலைகோதி அலகுரசிப் பாடுகின்றன
ஏன் நமது குழந்தையின் பொம்மைகள் கூட
ஒன்றையொன்று தலையசைத்து
தனது மொழியில் உரையாடுகின்றன

ஆனால் நாம் மனசுக்குள் புழுங்குகின்றோம்
வார்த்தைகளை சிதைக்கின்றோம்
காலத்தை உதிர்த்துகின்றோம்
நமது கண்கள்
இன்னும் பேசத் துவங்கவில்லை

நமக்கிடையிலெழுந்த அர்த்தமற்ற முறுகல்
எதுவித தீர்வுகளுமின்றி
நீண்டு கொண்டே செல்கிறது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உம்மாவின் சிறகுகளால் பறப்பவன்

உம்மா! எனது பேரண்டமே
அன்பின் விளை நிலமே
நீ என் நெஞ்சுக் கூட்டை விட்டும்
நிரந்தரமாக பிரிந்து சென்று வெகு காலமாகியும்
மறக்கடிக்க முடியா
நின் பாசமிகு நினைவுகளில்தான்
நிதம் கரைந்து கொண்டிருக்கிறேன்

நீ அன்பளிப்புச் செய்த
மின்மினிப் பூச்சியின் ஒளியால்தான்
எனக்கான விடியல்
இப்போதும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது

நான் குழந்தையாக இருந்தபோது
எனது அழுகையினை
நீ மொழி பெயர்த்த அதே வார்த்தைகளால்தான்
நான் இப்போதும் பாடிக்கொண்டு திரிகிறேன்

நீ என் மனசில் செதுக்கி விட்டுச் சென்ற
அதே இலட்சியங்களைத்தான்
நான் கனவும் காண்கிறேன்

உம்மா நீ பரிசளித்த
அதே சிறகுகளால்தான்
நான் இப்போதும் பறந்து கொண்டிருக்கிறேன்

எனது வானமும் நீயே!
எனது சிறகுகளும் நீயே!

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நிழலின் நிசப்தம்

மிக அருகிலிருந்தும்
ஒரு முறையேனும்
கேட்க முடியவில்லை
நிழல் விழும் சப்தங்களை

சில வேளை
மரங்களில் வசிக்கும்
பறவைகளின் உறக்கம்
கலைந்து விடக் கூடும்
என்பதனால் என்னவோ
ஆதியிலிருந்து
இப்படி நிசப்தமாக
விழுகிறது நிழல்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எறும்பாக இருத்தல்

இனிமையான பாடல் ஒன்றுக்கான
சொற்களை முற்றாக எழுதி
தாள் மீது பாரமேற்றி வைக்கிறேன்

அதனை இனிப்பென நினைத்த எறும்புகள்
எதற்கும் மழைக் காலங்களில்
தேவைப்படலாமென்று
இழுத்துச் சென்று சேகரம் செய்கின்றன

தூரத்தில் ஒலிக்கும்
இசையை செவிமடுத்த எனது சொற்கள்
உடன் பாடத் துவங்கியது

அதில் மதி மயங்கிய எறும்புகள்
நடனமாடி மகிழ்ந்தன

நான் சொல்வது பொய் என்றால்
நீங்களும் எறும்பாக மாறி
அவை இருக்குமிடம் சென்று
சந்தேகத்தை தீர்த்துக் கொள்ளலாம்

அன்றி அதனோடு சேர்ந்து
நடனமாடி திளைக்கலாம்
நானும் தற்போது
எறும்பாகத்தான் இருக்கிறேன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சிறகு முளைத்த சொல்

வளர்ப்பு பறவையென்று
தலைப்பை எழுதி விடுகிறேன்

பின்னர் கவிதையை வடிப்பதற்காக
கைவசமிருந்த சொற்களை
மேசையில் கலைத்துப் போடுகிறேன்

இப்போது பொருத்தம் மிகுந்த
ஒவ்வொரு சொல்லாக
தெரிந்து கொண்டிருந்தேன்

அதற்குள்ளாக தாளிலிருந்தும்
பறந்து விட்டது தலைப்பு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வானத்தை பறி கொடுத்த பறவை

உம்மா சிறுமியாக இருந்த போது
பட்டாம் பூச்சியென பறந்து திரிந்த காலங்களை
நினைவு வல்லுகத்திலிருந்து
சிதறிய சில்லறை குற்றிகளென
பல தருணங்களில் கேட்டு மகிழ்திருக்கிறேன்

உம்மாவின் ஆரண்யப் பராயத்தின் கிழர்த்தலென்பது
மிகவும் அலாதியானதும்
எல்லையற்ற பரவசத்தையும் உணர்த்தியது

ஆனால் எனது வானத்தை மட்டும்
வலுக் கட்டாயமாக
அறையில் பூட்டி வைத்து விட்டு
கதை கேட்கும் உம்மாவிடம்
பெரிதாக எதனைத்தான் பேசி விட முடியும்
என்னை திறந்து விடுங்களென்று
உரத்துச் சொல்வதை தவிர

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சிறுமியின் கடல்

வெளியேறிச் செல்ல
சிறு துவாரமுமின்றி
வீட்டு முன்றலில் தேங்கிக் நிற்கிறது
பின்னிரவு பெய்த
அடை மழையின் தாரைகள்

வாசல் தோறும் பரவி நிற்கும் நீரை
அடித்துத் துரத்தி விட
எல்லைச் சுவரில் துவாரமொன்றை
துளையிடத் துவங்கினேன்

அக்கணங்களினிடை
ஒரு கப்பலைச் செய்து
அதில் ஓடவிட்டு
தேங்கிக் கிடந்த மழை நீரை
கடலாக்கினாள் சிறுமி

அவளின் கடலை
சிதைத்துவிட மனமின்றி
நானும் சிறுமியோடு சேர்ந்து
கப்பலில் பயணம் செய்தேன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஒழுகிச் செல்லும் வானம்

நதியில் விழுந்து
வெண்ணிற கம்பளமென
மிதக்கிறது வானம்

தான் அனேக தடவைகள்
தொட நினைத்த வானம்
காலடியில் மிதப்பது கண்டு
வியந்து பார்க்கிறான் சிறுவன்

உடன் உள்ளங் கைகளுக்குள்
வானத்தை அள்ளி எடுத்து
வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்கிறான்

செல்லும் வழி நெடுகிலும்
அவனை அறியாமல்
துளித் துளியாக சிந்துகிறது வானம்

இருந்தும் சிறுவனின்
கைகளில் எஞ்சி இருக்கும்
கடைசித் துளியிலும்
மிதந்திருக்கக் கூடும் வானம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முறைக்கும் ஓவியம்

ஹயா சொல் கேளாது
அழுதடம்பிடிக்கும் தருணங்களில்
வையும் போதெல்லாம்
அவள் எப்போதோ
தனது அறைச் சுவரில்
ஆழ்ந்து ரசித்து வரைந்து விட்ட
செல்லப் பிராணியின் ஓவியம்
என்னைக் கடித்துக் குதறுவதுபோல
கண்கள் சிவக்க
முறைத்து பார்க்கத் தவறுவதில்லை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஹயாவின் மனசின் கூட்டில் வளரும் பறவைகள்

செல்லப் பிராணிகளென வளர்ப்பதற்கு
பறவைகள் சிலதை வாங்கித் தரும்படி
அடிக்கடி சிணுங்கினாள் ஹயா

பிறகு வாங்கித் தருவதாக சாட்டுச் சொல்லி
காலம் கடத்தி வந்தேன்
கையறு நிலமையினை உணர்ந்தவள்
தன்னிடமிருந்த நிறங்களை கொண்டு பிரியமான
பறவைகள் சிலதை அறைச் சுவற்றில் வரைந்தாள்

அதற்கு மூச்சுத் திணறுமென்று
அறையின் இமைகளையும் கதவினையும் திறந்து வைக்கிறாள்

நேரம் போவது தெரியாமல்
அதனோடு அலாதியாக உரையாடினாள்
அலகினில் முத்தம் கொடுத்தாள்
பெயர் வைத்து சப்தமிட்டு அழைத்தாள்

தட்டத்தில் தானியங்களையும்
பழங்களையும் வரைந்து பரிமாறினாள்
அது சாப்பிடாமல் இருப்பது பற்றி
கவலை தோய்ந்தபடி முறையிட்டாள்

உடன் அவளுக்கு தெரியாமல்
தானியங்களையும் பழங்களையும்
எனது நிறங்களால் மறைத்து விடுகிறேன்

அவை சாப்பிட்ட திருப்தியில்
ஆழ்ந்து உறங்குகிறாள் ஹயா

இப்போது அவளின் மனசின் கூட்டில்
வளர்ந்து வருகின்றன பறவைகள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இரவின் வன்மம்

விண்மீன்களென
கண் சிமிட்டித் திரிகின்றன
மின்மினிப் பூச்சிகள்

அது சுடரேந்திச் செல்லும்
அணி வகுப்பை வியந்து ரசித்திடல்
கண் கொள்ளாக் காட்சியாகும்

பெருவெளியெங்கும் சுதந்திரமாக
பறந்து திரியும் மின்மினிகளின் அழகை
உடன் சிதைத்து விடுகிறது

தீராப் பசியோடு இரைக்காக
அலைந்து திரியும் பறவைகளுக்கு
சிறு உறுத்தலுமின்றி
காட்டிக் கொடுக்கும் இரவு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அழுகை என்ன மொழி

அழுகையின் மொழி
என்னவாக இருக்கும்

குரலற்றதா அழுகை

அதுவும் சிரிப்பைபோல்
பொது மொழியாக இருக்குமோ

குழந்தைகளின் அழுகைகளை
அம்மாக்களால் மட்டுமே
மொழி பெயர்க்க முடிகிறது

கொல்லன் உலையில் சிக்கிய
இரும்புப் பாழமென
காலத்தின் சம்மட்டியால்
அடி வாங்குகிறேன் நான்

அம்மா இல்லாமல் தவிக்கும்
என் கண்ணீரை
யார் வந்து மொழி பெயர்ப்பாரோ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தொலைதலின் துயரம்

காலத்தின் முன்றலில் விரியும்
தூசும் துரும்புமான வாழ்வின் தீராப் பிரச்சினைகளுக்குள்
சிக்குண்டு என்னை முழுவதுமாக தொலைக்கிறேன்

நான் இன்றி எனது வீடு
இந்நேரம் துயரத்தில் மூழ்கி இருக்கும்
மகவுகள் பசியாறாமல் காத்திருப்பார்கள்
செல்லப் பிராணிகள்
சோகத்தில் துவண்டு படுக்கும்
எனது வாழ்வின் தொடர்ச்சியாக வந்தவளின் கண்களில்
உப்பாறு பெருக்கெடுக்கும்

ஆதலால், என்னை எங்கேனும் கண்டெடுத்தால்
சுடும் சொற்களால் வையாதீர்கள்

நான் ஏலவே மனதளவில்
உடைந்து போயிருக்கிறேன்

என் தோய்ந்த மனசை
உங்களது சிரித்த முகத்தில் மலரும்
இனிப்புமிகு வாரத்தைகளால்
ஆற்றுப்படுத்துங்கள்

பிரச்சினைகளை சமாளிக்க முடியாதவர்கள் மத்தியில்
நான் மட்டும் விதிவிலக்கா என்ன

எஞ்சியிருக்கும் வாழ்வை செப்பனிட
வேட்கைமிகு பறைவையைப் போல
காலத்தோடு போராடுவேன்
நிச்சயம் போராடித்தான் சாவேன்
அதன் சிறகுகளைவிட வலிமையற்றதா
எனது தன்னம்பிக்கை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சிறுமிக்கு தாயின் பாசம்

சிறுமி வீடடையும் வரை
சாலை தோறும் சிந்தி வருகின்றன
அரிசி மணிகள்

அதனை தாகமெடுத்து அலைந்து திரிந்த
காக்கைகள் கொறித்து
தீராப் பசியை ஆற்றுகின்றன

கவனமின்றி அரிசியை சிந்தியமைக்காக
சிறுமியை சாடுகிறாள் உம்மா

ஏச்சுக்களை வாங்கிக் கொண்டு
எதுவுமே பேசாமல்
மௌனமாய் நிற்கிறாள் சிறுமி

இத்தனைக்கும் வேண்டுமென்று
அரிசியை சிந்த வைத்து
காகங்களின் பசியை ஆற்றியதில்
சிறுமிக்கு நிச்சயம் இருக்கிறது
ஒரு தாயின் பாசம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சாயல்

பொழியும் காலைப் பனியில்
கொடுகிச் சிலிர்த்தபடி
எனது இருப்பிடத்தை
தினமும் கடந்து செல்லும் தேவதைக்கு
யாருடைய சாயலும் இல்லை

நீல வான ஓடையில் நீந்தும்
பால் நிலவின் சாயலோ
முற்றத்துச் செடிகளில்
கண்களை கவர்ந்து மலர்ந்து நிற்கும்
பூக்களின் சாயலோ
என் கனவில் புன்னகை சொரிந்து
தூக்கத்தை தட்டிப் பறிக்கும்
பருவப் பெண்ணின் சாயலென
யாருடைய சாயலிலும் இல்லை

இருப்பினும் திரும்பத் திரும்ப
வைத்த கண் வாங்காது
என்னை பார்க்கத் தூண்டுகிறாள்

சலனமின்றி நிசப்தமாகக் கிடக்கும்
மனசின் குளத்தில் புன்னகை வீசியபடி
மௌனம் கலைத்துச் செல்லும்
அவள் யாருடைய சாயலாக இருப்பாளோ

இருப்பிடத்தை கடந்து சென்ற பின்பும்
கண் விடுக்காத பருவத்திலிருந்து
எடுத்து வளர்த்த வளர்ப்புப் பிராணியென
அவள் பின்னால் இழுபட்டுச் செல்கிறது
அலை பாயும் எனது மனசு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஒரு யானை என்பது

ஒரு யானை என்பது
ஒரு யானையல்ல

அது ஒரு சடைத்த மரம்
அது ஓர் அடர் வனம்
அது ஓர் அடை மழை
அது ஒரு குளம்
அது ஒரு நதி
அது ஓர் கடல்
அது பறவைகளின் கூடு
அது விலங்குகளின் வீடு
ஒரு யானையை கொலை புரிவன்
ஓர் அடர் வனத்தை
ஓர் அடை மழையை
ஒரு குளத்தை
ஒரு நதியை
ஒரு கடலை
பறவைகளின் கூட்டை
விலங்குகளின் வீட்டை
திட்டமிட்டு கொலை புரிகிறான்

ஏனெனில் ஒரு யானை என்பது
ஒரு யானை மட்டுமல்ல
அது நமது இருப்பின் ஆணிவேர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விதையினுள் உறங்கும் வனம்

வனமொன்றை வரைந்து தருமாறு
வற்புறுத்தினாள் ஹயா

மரங்களும் விலங்குகளும்
இதர பறவைகளும் சேர்ந்ததுதான் வனம்
இதில் எதை முதலில் வரைவதென்று
பெரும் குழப்பத்தில் இருக்கிறேன்

மரங்களை வரைந்தால்
பிறகு வரையப் போகும் விலங்குகள்
அதனை தின்று தீர்த்து விடலாம்

விலங்குகளை வரைந்தால்
ஊனுண்ணி விலங்குகள்
தாவர உண்ணி விலங்குகளை
பிடித்துண்டு பசியை ஆற்றி விடலாம்

பறவைகளை வரைந்தால்
நானே ஒரு வேடனாகி
எனது குறி தவறாத அம்புகளுக்கு
இரையாக்கி விடுவேன்

முடிவில் வனத்தை வரையும்
எண்ணத்தை கை விட்டு விட்டு
வெளியில் வந்து வாசலை பார்க்கிறேன்

ஹயா சுவைத்தெறிந்த கனியின்
விதையினுள் உறங்கியிருந்தது வனம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பழி போடுதல்

முதன் முதலாக பொம்மைகளை
சந்திக்கும் சிறுவர்கள்
தங்களை பழிப்பதாக முறையிடுகிறார்கள்

அது தவிர்க்க முடியா நிகழ்வாயினும்
பொம்மைகள் மீது பழி போடுவதில்
எந்த நியாயமும் இல்லை

ஏனெனில் சிறுவர்கள்
பழித்து விளையாடுவதற்கென்றே
ஆதியிலிருந்து வடிவமைக்கப்படுகின்றன பொம்மைகள்

சிறுவர்கள் பழித்த தருணங்களை
இதுவரை பொம்மைகள்
யாரிடமும் முறையிட்டதே இல்லை

தங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பாத்திரத்தை
மௌனம் சாதித்தபடி மிக இயல்பாக
நகர்த்திச் செல்கின்றன பொம்மைகள்
சிறுவர்களுடன் இணங்கிப்போனபடி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பட்டாம்பூச்சியின் புன்னகை

அம்மாவின் முந்தானையில்
அணில் குஞ்சென தொங்கியவாறு
சாலை மருங்கு தோறும்
இழுபட்டுச் செல்லும் குழந்தை
என்னைப் பார்த்து
புன்னகை சொரிகிறது

பதிலுக்கு நானும்
புன்முறுவல் பூக்கிறேன்

அக்கணங்களிடை
என்னைப் பார்த்து முறைக்கும்
அம்மாவின் தப்பபிப்பிராயத்தை
எங்கணம் நிவர்த்தி செய்வேன்

செய்வதறியாது கூனிக் குறுகி நிற்கும்
எனை நோக்கி மீளவும் மீளவுமென
புன்னகை வீசியவாறே இழுபட்டுச் செல்கிறது
இதற்கு முன் எங்கேயும் சந்தித்திரா
யாரென்றே தெரியா
கள்ளங்கபடமற்ற குழந்தை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கண்கள் பேசும் மொழி

கள்ளங் கபடமற்று
புன்னகை சொரிந்தபடி
என்னை கடந்து செல்கிறாள்
ஓர் ஏழைச் சிறுமி

வளர்ப்புப் பூனை போல
என்னை திரும்பித் திரும்பி
பார்த்துச் செல்லும் அவள்
அப்படி என்னிடம்
எதனைத்தான் எதிர்பார்க்கிறாளோ

மின் வெட்டி மறையும்
அச்சிறு கணங்களினிடையே
எல்லா மொழிகளாலும்
என்னிடம் பேசித் தீர்க்கிறாளே

கடைசி வரை எதனையுமே
சொல்லிக் கொள்ளாமல்
என்னைக் கடந்து செல்லும்
சிறுமியின் கண்களென்ன
மொழியின் உற்பத்தி ஆலையா

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நினைவுகளோடு பழகுதல்

நினைவுகளென்பது வேறொன்றுமில்லை
அது கறுப்பு வெள்ளை புகைப்படம்

ஐம்பது வயதை கடந்த பின்னரும்
எனது மனசின் அறைச் சுவரில்
அழியாப் புகைப்படமென தொங்குகிறது
பால்ய காலத்தின் நினைவுகள்

எனது கொடியில் படரும் போதெல்லாம்
அதனோடு தெவிட்டாது பழகியும்
உரையாடியும் கொள்கிறேன்

நான் இடைக்கிடையே துயரில் மூழ்கி
தனிமையில் சாயும் போதெல்லாம்
அதுதான் என்னை ஆற்றுப்படுத்துகிறது

இப்போதும் எனது மனசின் அறையில்
மறக்கவியலாத சிறுபாராய நினைவொன்று
என்னை பார்த்துச் சிரித்தபடி இருக்கிறது

இத்தனை ஆண்டுகள் கடந்த பின்னும்
நினைவுகளின் புகைப்படத்தில்
நானும் சக வகுப்பு நண்பர்களும்
சிறுவர்களாவே வசிக்கிறோம்

நினைவுகளென்பது வேறொன்றுமில்லை
அது கறுப்பு வெள்ளைப் புகைப்படம் மட்டுமே.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எடுபடா கர்வம்

எத்தனை முறை புரிந்தாலும்
சில கர்வங்கள்
அனேமாக எடுபடுவதில்லை

அது கர்ஜித்த அதே கணம்
பரபரப்புகள் எதுவுமின்றி
உடன் அடங்கி விடுகிறது

வேலை வெட்டி எதுவுமற்ற கணவன்
அவ்வப்போது மனைவியிடம்
புரியும் கர்வத்தை போல
தங்கி வாழும் பிள்ளைகள்
அடிக்கடி பெற்றோர்களிடம்
புரியும் கர்வத்தைப் போல
நண்பனுக்கு முதுகு சொறிந்து
ஓசித் தேநீர் குடிக்கும் நண்பன்
இடைக்கிடையே புரியும் கர்வத்தைப்போல
கூடுகட்டத் தெரியாத குயில்
ஆதியிலிருந்து காக்கையிடம்
புரிந்து வரும் கார்வத்தைப் போல
இங்கு அனேகமான கர்வங்கள்
எத்தனை முறை புரிந்தாலும்
எடுபடாமலே அடங்கி விடுகிறது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மழையில் நனையும் தேநீர்

தேநீருக்கும் மழைக்கும்
ஆதியிலிருந்து ஒத்துப் போகிறது

அப்படி என்னதான்
இரண்டிற்கும் தீரா சிநேகமோ

மழை பெய்யும் போது
தேநீருக்காக ஏங்குகிறோம்

தேநீர் அருந்தும் போது
மழைக்காக வேண்டுகிறோம்

ஆனால் நம் கூடலின்றி
மழையும் தேநீரும்
தனித்தனியாக பிரிந்திருக்கின்றன

யாருக்காகவோ பெய்கிறது
யாருக்காகவோ காத்திருக்கிறது

நின்னை கை பற்றிய நாளிலிருந்து
நான் மழையாகத்தான்
பெய்து கொண்டிருக்கிறேன்

நீ எப்போது தேநிராக
இனிக்கப் போகிறாய்

நமது மழைக்கும்
தேநிருக்குமிடையில்
நிலவுகிறது கடும் கோடை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆயுள் ஒரு கண்ணாடி

உடைந்து சிதறுண்டு கிடக்கும்
நிலைக் கண்ணாடியில்
துண்டம் துண்டமாகக் கிடக்கிறதென் பிம்பம்

இரத்தமும் சதையுமென
சிதறுண்டு கிடக்கும்
என் யாக்கையின் துண்டங்களை
நானே கூட்டி அள்ளி
குழி தோண்டிப் புதைக்கிறேன்

எனக்கென்று விதியாக்கப்பட்ட
ஆயுளின் கண்ணாடி மீது
ஒரு கணம் முந்தாமலும்
ஒரு கணம் பிந்தாமலும்
குறி பார்த்து எறியப்பட்டிருக்கிறது
காலமெனும் கனமறியாத கல்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பிரதியினுள் மாட்டித் தவித்தல்

நெடுந்தூர ரயில் பயணமொன்றில்
வரலாற்று நாவல் ஒன்றினை
ஆழ்ந்து வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன்

அக்கால மாந்தர்களது வாழ்வியல்
அரசனின் அந்தப்புரம்
சித்திரவதைக் கூடங்கள்
குதிரைகளின் படையணி
விசித்திரமான வழக்குகளும் தீர்ப்புகளுமென
பரபரப்பாக நகர்ந்து கொண்டிருந்தது கதை

கதையின் ஒரு பக்கத்தில்
புதையல் இருக்கும் இடம் பற்றி
வரைபடத்துடன் சொல்லப்பட்டிருந்தது

அதில் குவிந்து கிடக்கும்
ஆபரணங்களின் ஒளி கண்களை பறித்தது

ஊர் ஆழ்ந்துறங்கும் நடுநிசியில்
புதையல் இருக்கும் பக்கத்தினுள்
ஒரு திருடனைப் போன்று மெதுவாக இறங்குகிறேன்

ஆனால் புதையலை பாதுகாப்பதற்காக
அரசனால் ஏவி விடப்பட்டிருந்த பூதம்
இருந்த வரிகளை அவசரத்தில் வாசிக்க மறந்து விட்டேன்

நான் இப்போது பிரதியின் நூற்றியொராவது பக்கத்தில்
பூதத்திடம் மாட்டிக் கொண்டு தப்பித்து வர
வேறு வழியின்றி போராடிக் கொண்டிருக்கிறேன்

சக பயணிகளில் யாராவது ஒருத்தர் உடனடியாக
இந்தப் பிரதியை வாசித்து என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சாத்தியமற்றது தனிமை

தனித்திருக்கப் போகிறேன்
என்று சொல்பவனை
ஆகக் குறைந்த பட்சம்
அவன் ஏலவே வாசித்து
மனசை தொந்தரவு செய்யும்
புத்தகத்தின் பக்கங்களும்
வியந்து ரசித்த பிரசித்தமான
ஓவியத்தின் நிறங்களும்
தனக்குத் தெரியாமல் காலில் சிக்குண்டு
துடிதுடித்து இறந்து போன
புள்ளப் பூச்சி பற்றிய உறுத்தல்களும்
நம்பவைத்து கழுத்தறுப்புச் செய்த
துரோகமிகு முகங்களும்
அடிக்கடி மனதுக்குள் முணுமுணுக்கும்
இனிமையான பாடல்களும்
எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக
தன்னை இடையூறு செய்யும்
மறக்கடிக்க முடியா பழைய நினைவுகளும்
ஒரு போதும் அவனை
தனிமையில் இருக்கவோ
தனித்திருக்கவோ விடப் போவதில்லை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இருளை வாசிக்கும் குழந்தைகளின் சிரிப்பு

கள்ளங் கபடமற்ற
செல்லக் குழந்தைகளின்
வெல்லச் சிரிப்பினில்
நிதம் கரைந்து போகிறேன்

அவர்களென் நுதல் பொட்டிலிடும்
நுங்கிதழ் பதிந்த
இடையுறா முத்தங்களை உணரும்
எல்லையற்ற பரவசத்தின் கணங்களிடை
ஒரு தொகை மின்மினிகள்
என் மனசின் இருளை வாசித்தபடி
கண்சிமிட்டிப் பறக்கின்றன

அருந்தருந்த தெவிட்டாமலிருக்கும்
திராட்சைப் பழச்சாற்றின்
தீராச் சுவையினை ஒத்தது
மின்மினிகளின் இதழ் சிந்தும் சிரிப்பு

அச்சிரிப்பினில் ஒளி நிரம்பி
பீரிட்டு வழிவதனால்
குழந்தைகள் வசிக்கும் வீடுகளில்
இருளிருக்க சாத்தியமில்லை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நான் நதி

நானொரு பருவப் பெண்
கல்லில் முள்ளில் மோதி
விரைந்து செல்லும் நதி நான்

எப்போதும் என் மனம்
குளிர்மையாகவே இருக்கும்

எனக்குள் சுழிப்பது
முரட்டுத்தனமிகு மீனாக இருந்தாலும்
அதனை அரவணைத்தபடியே நகர்வேன்

ஒரே இடத்தில் தேங்காமல்
ஓயாது ஓடிக் கொண்டிருக்கும்
வேட்கை மிகு பேராறு நான்

என்னை சிறு குட்டையென நினைத்து
துவம்சம் செய்தால் காலில் விழுந்து
கெஞ்சி மன்றாட மாட்டேன்

எனது மௌனத்தை உடைத்து
கரைகளை தாண்டி வந்து
உங்களை மூழ்கடிக்கச் செய்வேன்

என்னை எத்தனை முறை சுட்டாலும்
மீளவும் மீளவுமென குளிர்ந்தெழும்
வல்லமை மிக்கவள் நான்

ஏனெனில் நானொரு பெண்
நானொரு நதி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

புத்தகம் வாசிக்கும் காற்று

புத்தகங்களை யாரோ
புரட்டும் சப்தம் கேட்டு
அறையை திறந்து பார்க்கிறேன்

நீண்ட நாட்களாக வாசிக்கப்படாமல்
புழுதி வளர்ந்து கிடந்த புத்தகங்களை
சன்னலூடாக வந்த காற்று
வாசித்துக் கொண்டிருந்தது

காற்று என்ன மொழியில்
வாசித்திருக்கும் என்பதெல்லாம்
எனக்கு அவசியமில்லை

வெளியில் வந்து பார்க்கிறேன்
வாசித்த சம்பவங்களை
கிளைகளில் அமர்ந்தபடி
இலைகளுடன் பகிர்ந்து கொண்டது

இருந்தும் திரும்பிச் செல்லும் போது
இறுதியாக வாசித்தது
எத்தனையாவது பக்கமென்பதை
காற்று நினைவில்
எழுதி வைத்திருக்குமா என்ன

ஒவ்வொரு முறை வரும் போதும்
முதல் பக்கத்திலிருந்து துவங்கினால்
காற்று புத்தகத்தை
எப்போது வாசித்து தீர்க்குமோ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வாழ்வை எழுதும் சருகு

நதியில் தனியாக மிதக்கிறது
வயது முதிர்ந்த மரத்தின்
கிளையிலிருந்து பிரிந்து வந்த சருகு
அது காலத்தின் கோரப் பற்களில் சிக்கி
தனது சுயத்தை முற்றாக இழந்திருந்தது
கூட்டத்திலிருந்து பிரிந்து
வழி தவறி வந்த பறவையைப்போல்
போகும் திசையறியாது
நதியின் மையத்தில் பிதுங்கி நிற்கிறது
அதன் அந்தரிப்பை
மிகச் சமீபத்திலிருந்து அவதானித்த காற்று
உடன் பறந்து வந்து
நதியை சுற்றிக் காட்டிய பின்னர்
இடை நடுவில் தவிக்க விட்டு
வந்த வழியே திரும்பிச் செல்கிறது
அச் சிறு கணங்களினிடை
நதியில் மூழ்கி உயிருக்காக
போராடிக் கொண்டிருந்த எறும்பை
முதுகிலேற்றி காப்பாற்றும் போது
தன் பிறவிப் பயனை அடைகிறது
உதிர்ந்த பின்பும் வர்ணமிழந்த சருகு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஒழுக்கமான மரங்கள்

மரங்கள் கன்றுகளாக இருந்த போது
வரிசையாக நிற்குமாறு
ஒரேயொரு முறைதான்
சொல்லிக் கொடுத்தான் ஆசிரியன்

அதுவும் பிரம்பை காட்டி
அதட்டி உறுக்காமல்
அரவணைத்து கற்றுக் கொடுத்தான்

முதுமை அடைந்த பின்னரும்
ஒரு அடி பிசகாமல்
அப்படியே அணியாக நிற்கின்றன

எறும்புகளைப் போன்று
மிக ஒழுக்கமானவைகள் மரங்கள்

அது சிறுவர்கள் போன்று
நெருக்கித் தள்ளி
ஒரு போதும்
வரிசைகளை உடைப்பதில்லை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பறவையாகும் மனிதன்

விதைப் பந்துகளை
தயாரித்து எறிபவன்

முதன் முதலில்
ஒரு மரத்தை மட்டுமே எறிகிறான்

பின்னரது மரங்களின்
பண்ணையாகி
அடர் வனமாகிறது

பின்னரிலும் பின்னர்
அது மழை குளம்
நதி கடலென்று விரிகிறது

ஆதியில் பறவைகள்தான்
விதைகளை அலகில் சுமந்து
பணியை முன்னெடுத்து வந்தன

இப்போதும் தவறாமல்
புரிந்து வருகின்றன

நானும் விதைப் பந்துகளை
தயாரித்து வீசுகிறேன்
ஆதலால் பறவையாகி விடுகிறேன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஈதல்

பிறருக்கு ஈவதே வாழ்வாகி
பேருவகை அடைகின்றன
ஆதியிலிருந்து மரங்கள்

அள்ளியள்க் கொடுத்தும்
குறைந்ததே இல்லை
மா கடலின் வைப்பு

கார் மேகமும் அப்படித்தான்
பருவ காலங்களில்
மழையை தரை இறக்கி
கோடையை வழி அனுப்புகிறது

காலம் கொடுத்த எதனையும்
ஈயாமல் பதுக்கி வைக்கிறான்
மனிதர்களில் மனிதரற்றவன்

காலடிக்கு கீரை விற்க வரும்
வயதான அம்மாவிடம்
பேரம் பேசுபவனிடம்
ஈதல் குணம் இருக்குமா என்ன

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கவிதை மனம் கொண்ட ஓர் ஆணின் தாய்மை ஜமீலின் கவியுலகம்

– லறீனா அப்துல் ஹக் –

தொண்ணூறுகளில் நடுப்பகுதியில் எழுத வந்தவர் கவிஞர் ஜமீல். எழுத ஆரம்பிக்கும் போது அனைவரையும் போல தொடங்கினாலும், தொடர்ச்சியான தனது எழுத்தியக்கத்தினால் வளர்ந்து நிற்பவர். தான் அக்கறை கொள்ளும் கவிதைக்கான கருப்பொருளினடியாக தனக்கானதொரு தனித்த அடையாளத்தைக் கவிதை வெளியில் நிலை நிறுத்தியிருக்கிறார் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

சிலர் கவிதை வரும்வரை காத்திருக்க வேண்டும் என்பர். சிலர் கவிதையைத் தேடி நாம்தான் கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என்பர். சிலர் கவிதை வந்தால் கூட அதைச் செப்பனிடக் கால அவகாசம் எடுக்க வேண்டும் என்பர். சிலருக்கு எப்போதாவதுதான் கவிதை வருகிறது என்பர். இப்படி, கவிதை குறித்த அமானுஷ்யங்கள், தொன்மங்கள் ஏராளமுண்டு. அவற்றில் எது சரியானது என்பது முடிவற்ற விவாதமாகத் தொடர்வது. ஒவ்வொரு கவிஞருக்கும் தனது நிலைப்பாட்டைச் சொல்லவும், அவற்றைப் பின்பற்றவும் உரிமை உண்டு என நம்புபவர்களின் வழியே பன்மையான இடத்தை அக்கறை கொள்பவள் நான். எனவே, அவை குறித்த விவாதங்களுக்கப்பால், கவிதையைப் பார்க்கும் மனநிலையுடனேயே இந்த நூலுக்கான குறிப்பை எழுதுகின்றேன். அவ்வகையில், கவிஞர் ஜமீல் தொடர்ச்சியாக இயங்கிக் கொண்டிருப்பவர் என்பது நம் கவனத்திற்குரியதாகும்.

முகநூலிலும், தொகுப்புக்களாகவும், இதழ்களிலும் நாம் ஜமீலின் கவிதைகளைச் சந்திக்கா நாட்கள் இருக்க மாட்டா என்றே சொல்லலாம். வற்றாத நதிபோல அவருக்குள்ளிருந்து கவிதை ஊறிக்கொண்டும், ஒரு நதியாகப் பெருக்கெடுத்து இலக்கிய வெளியெங்கும் பரவியபடியும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இருக்கின்றது. கவிதை மனமென்பது கவிதையைச் சந்திக்கும் தருணத்தைக் குறிப்பதாக இருக்கும். அப்படிப் பார்த்தால், ஜமீலின் மனதும், சிந்தனை வெளியும் கவிதையாலானவை என்றே எண்ணத் தோன்றுகின்றது. இப்படியான வற்றாத தொடரூற்றாக ஒரு கவிதை மனம் வாய்ப்பது ஒருபெரும் கொடை என்றே கூற வேண்டும். அதே வேகத்திலும், அதே உந்துதலிலும் ஜமீலின் மனம் நிலைபெற்று இருப்பதாக!

வாழ்வை, தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் மனிதர்களை, அந்த மனிதர்களால் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் சமூகத்தை – அதன் உள்ளார்ந்த நுண்தளங்களை ஆழமாக ஊன்றிக் கவனிக்கும் அக்கறை நிறைந்த துப்பறிவாளரைப்போல ஜமீலின் கவிதை மனம் செயல்படுகிறது. இந்தச் சமூகத்தாலும், தன்னைச் சூழ உள்ள மனிதர்களாலும் குழந்தைகள், சிறுவர்கள் என்ன நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை தன் குஞ்சைப் பாதுகாக்கும் பறவையைப் போல அது அவதானிக்கிறது. நமது கவிஞர்களும், இலக்கியவாதிகளும் அதிகம் அக்கறை கொள்ள மறந்த ஒரு வெளிதான் குழந்தைகளின், சிறுவர்களின் உலகம். குழந்தைகள்தாம் பின்னர் பெரியவர்களாகிறார்கள். எனவே, குழந்தைகளின் உலகம் என்பது நேர்மையுடனும் கரிசனையுடனும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. குழந்தைகளின் மனதில் பதிந்துவிடும் விஷயங்கள்தாம் அவர்களின் பிற்கால வாழ்வை வடிவமைக்கக் கூடியவை. அவர்களின் உலகத்தை ஆழ்ந்து புரிந்து அவர்களோடு வசிக்கவும், வழித்துணையாகப் பயணிக்கவும் மனிதர்களையும் சமூகத்தையும் தூண்டும் ஒரு காத்திரமான பணியையே ஜமீலின் கவிதைகள் அக்கறை கொள்கின்றன.

இவ்வாறாக, சிறுவர்களின் உலகு குறித்து அதிகமும் அக்கறைகொண்டு, அதுகுறித்துப் பெரியவர்களோடு உரையாடும் உத்தியை ஆழமாகவும், நிதானமாகவும் முன்வைக்கும் கவிதைகள் என்றவகையில், ஜமீலின் கவிதைகளின் தனித்துவம் வாய்ந்தவை. என்றாலும், அவரது இக்கவிதைகள் குழந்தைகளின் உலகைத் தரிசிக்கச் செய்வதால், அவை குழந்தைகளுக்கான கவிதைகள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

என்று அர்த்தமல்ல. மாறாக, குழந்தைகள் பற்றிய புரிதலை, அதன் அவசியத்தைப் பெரியவர்களுக்கு உணர்த்துவதும், அவர்களோடு உரையாடுவதுமான ஒரு பெரும் பணியினைக் கவிதைக்கே உரிய, ஆற்றல் மிகுந்த புனைவு உத்திகளினூடே கவிதைகளாக ஜமீல் உருமாற்றித் தந்துள்ளார். அவ்வகையில், குழந்தைகளுக்கும் சமூகத்திற்கும் இடையிலான ஊடாட்டத்தை, கவிதையின் வழி புரிந்துகொள்ளவும் அவற்றை வளர்த்துச் செல்லவும் அவர் முயற்சிக்கிறார். அந்த முயற்சி வெற்றி பெற்றிருப்பதாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது.

அற்புதமான முறையில் அமைந்த அவரது கவிதைகளில், அவர் கையாளும் அசாத்தியமான படிமங்களும், வாக்கிய அமைப்புக்களும் கவிதையின் பழமையான சரடுகளை நீக்கிப் புத்துணர்ச்சியூட்டுகின்றன. மாயமான கற்பனைவெளிக்குள் நுழைந்து யதார்த்தமான சமூக வெளிக்குள் கரையேறும் கவிதை எடுத்துரைப்புக்கள் அலாதியான மனநிலையை வாசிக்குந்தோறும் நம்மைப் பற்றிக் கொள்கின்றன.

கவிதையைச் சமூகச் செயல்பாடு என எடுத்துக் கொண்டால், ஜமீல் ஒரு சமூகக் கவிஞன். வாழ்வை மிக நெருக்கத்தில் சந்திப்பவன். வாழ்வின் இடையறாத நெருக்குவாரத்தில் கவனிக்க மறந்த இன்னுமோர் உலகத்தை உற்றுக் கவனிப்பவன். அந்த உலகத்தில் கவிதைகளோடும், கவிதை மனதோடும் சஞ்சரிப்பவன். கவிதை எழுத்தாலான ஒரு கலை என எடுத்துக்கொண்டால், பலருக்குப் பல விமர்சனங்கள் வருவதற்கு சாத்தியமுண்டு. அவ்வகையில், ஒரு கவிதை எப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற தீராச்சண்டைகளில்தான் காலத்தை ஓட்ட வேண்டியிருக்கும். இன்னொரு வகையில் சொல்வதானால், நாம் வாசிக்கும் கவிதைகளை, நாம் சந்திக்கும் கவிதைகளை நாம் எந்தக் கோணத்தில் புரிந்துகொள்ள விரும்புகிறோம் என்பதுகூட ஒரு சுய தேர்வுதான். அதற்கான உரிமைகூட வாசகருக்கு இருக்கிறது.

உண்மையில், சுற்றியுள்ளோரால் கவனிக்கப்படாமல் கைவிடப்படும் மனிதர்களின் வலி எனக்குத் தெரியும். புறமொதுக்கப்படும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விளிம்புநிலை மனிதர்களின் துயரமும் எனக்குத் தெரியும். அதைவிடவும், இரண்டு குழந்தைகளின் தாயாக, குழந்தைகளை மிக நெருக்கமாக என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியும். எனவே, ஜமீலின் கவிதைகளை ஒரு சமூகச் செயற்பாடு என்ற கோணத்திலிருந்துதான் நான் எதிர்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு கவிதை மனம் கொண்ட ஆணின் தாய்மை எப்படி இருக்கும் என்பதை ஜமீலின் கவிதைகளின் வழியாக நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். ஜமீலின் கவிதைகள் சமூகச் செயற்பாடாக இருந்தபோதிலும், மொழியாலான ஒரு கவிதை நிகழ்வாக இருந்தபோதிலும், மனதின் உள்ளார்ந்த அக்கறையின் ஆழத்தில் கிடக்கும் தாய்மை நிரம்பிய கவிதை மனதை மிக நேர்த்தியாக மொழியில் கொண்டு வருவதோடு, குழந்தைகளின் உலகத்தை அனைவரும் கண்டு கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலையும் அவை தூண்டுகின்றன. தொடர்ந்தும் ஜமீல் இயங்க வேண்டும். அவரின் கவிதை நதி என்றும் வற்றிவிடக் கூடாது. அவருக்கு எனது மனமார்ந்த நல்வாழ்த்துக்கள்!

– 0 –

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குறிப்புகளுக்காக...

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஜமீலின் கவிதை உலகு மேற்கொள்ளும் சம்பவங்கள்;
குறிப்புகள் நிகழ் காலத் தருகைகளாகும். கூர்மையான
உள்ளுணர்வுகளை வழக்குச் சொற்களுடனும் செதுக்கி,
கவிதைகளை ஆழப்படுத்தும் விதம் என்றும்
பேசக்கூடியது. கவிதைகளின் வீச்சை
பெருவெளிகளையும் தாண்டிச் செல்லும் வழிகளை மிக
எளிதாகக் கடந்திடக் கையாளும் உத்தி, மனோதிடம்
ஜமீலிடம் விரவிக் கிடக்கின்றன.
வண்ணத்துப் பூச்சிகள் பூவிதழ்களைத் கிளறும் விதம்
போல் மிக நுட்பமாகச் சொற்களைக் கொண்டு
கவிதைக்குள் மேய்விடுவது அற்புதமானது.
வெறும் மாயவெளிக்குள் தன்னை
அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளாத ஜமீல் உண்மைக்கும்
புனைவுக்குமிடையில் கவிதைகளோடு
விளையாடுகிறார் என்பேன்

••

- டீன் கபூர்

அட்டை வடிவமைப்பு : [illegible]

IKR 600

புதுப் புனைவு

ISBN 978-624-98763-3-0

9 786249 876330

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org